

Tvorba

Próza

- 1976** Voskovožlté jablko
- 1979** Husle s labutím krkom
- 1986** Ležoviská
- 1988** Cestujúci tam a späť
- 2006** Diablova trofej
- 2009** Žlté ruže

Tvorba pre deti

- 1991** Strigôňove Vianoce
- 1994** Strigôňove prázdniny
- 1998** Strigôňov rok
- 2004** Vrabčí kráľ
- 2007** Strigôňov školský rok

Televízne scenáre animovaných rozprávok

- 1998** Strigôňove Vianoce
- 1998** Strigôňove prázdniny

Preložené diela

- 1982** Husle s labutím krkom (po nemecky)
- 1983** Voskovožlté jablko (po rusky)
- 2007** Vrabčí kráľ (po poľsky,
po chorvátsky, po ukrajinsky, po arabsky)

Vydala: Podtatranská knižnica v Poprade, 2011

Zodpovedná: Mgr. Anna Balejová, riaditeľka

Zostavila: Iveta Michalčíková

Náklad: 30 výtlačkov

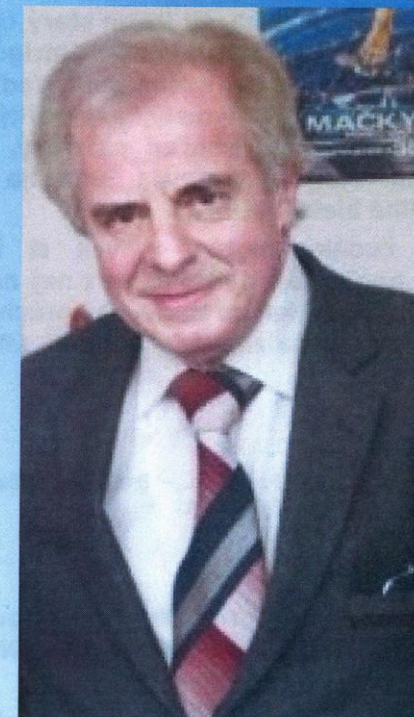
Tlač: Podtatranská knižnica v Poprade

ŽIVOTOPIS

- **28. februára 1948**
sa narodil v Cíferi
- **1966-1971**
študoval na Právnickej fakulte
Univerzity Komenského v Bratislave
- **1972-73**
právník na Ministerstve lesného
a vodného hospodárstva
- **1973-96**
redaktor literárneho časopisu Romboid
- **1996-1999**
redaktor literárneho časopisu
Literika
- **v súčasnosti**
redaktor prílohy Národnej osvetly
Tradícia a súčasnosť (vychádza
v Národnom osvetom centre
v Bratislave)
- **žije v Pezinku**

Ocenenia

- **2004** Cena Slovenských pohľadov
za prózu za rok 2004
- **2004** Prémia Literárneho fondu
za pôvodnú slovenskú literárnu tvorbu
za rok 2004 za knihu Vrabčí kráľ
- **2006** Cena Kniha roka 2006
v čitateľskej ankete časopisu Knižná
revue za knihu Diablova trofej

Július Balco

*prozaik, autor literatúry pre deti,
scenárista a prekladateľ*

**Podtatranská knižnica v Poprade
2012**

„Za mestskými hradbami, tam, kde sa už začínalo nové sídlisko, žil jeden starý človek. Nevedno, či bol naozajstným strigôňom, alebo ho iba ľudia za takého mali. Ved' to aj bol chlap čudný. Ani malý, ani veľký, nos špicatý, oči čierne, pohľad pichľavý, vlasy strapaté... No najčudnejšia bola na ňom brada, dlhá biela laktibrada.

Je to čudák-samotár, vraveli si ľudia. Samota naňho tak dol'ahla, že z nej načisto zdivel. Celé noci len po tmavých horách blúdi a so zvieratami sa zhovára!“ (Balco, 1991, s. 7)

Balco, Július

Strigôňove Vianoce / Július Balco. – Bratislava : Mladé letá, 1991. – 102 s. ISBN 80-06-00339-4.

„Slnko zastrel malý mráčik. To sa nová Jar na chvíľočku urazene zachmúrila. Nevieš, starigáň, že jar sa všetkým páči?

- Vyhrievaš sa na slniečku? – prekvapil zamysleného strigôňa žandár Mak.
- Zhováram sa tu na lavičke s pani Jarou, - usmial sa strigôň. – Cítiš jej vôňu?

Žandár zašňupal, prikývol. – Tuším tu niekde kvitnú fialky. Aj ja by som si rád posedel na priedomí, ale nemôžem. Musím hľadať zlodeja!

- Zlodeja v našom meste? – začudol sa strigôň. – Tu zlodej nikdy nebol a ani byť nemohol, lebo by sa do Najmenšieho mesta jednoducho nevmetil. A vieš prečo, žandár Mak? Len dobrých ľudí sa všade veľa vmestí!“ (Balco, 1999, s. 9-10)

Balco, Július

Strigôňov rok / Július Balco. – Bratislava : Vydavateľstvo Spolku slovenských spisovateľov, 1999. – 87 s. ISBN 80-8061-090-8.

„Najlepšie je v trní v Trnave

Už ma to v Cíferi nebaví,

poletím do Trnavy!

Som ciferský vrabčiak túlavý,

už letím do Trnavy!

V Trnave je vždy dost' zábavy,

v Cíferi ma to už nebaví.

Najlepšie je v trní v Trnave,

trnavské vrabčice sú veľmi

láskavé.

Najkrajšie čerešne sú pri

Konskom potoku,

na jar je tam všetkým do

skoku“

(Balco, 2004, s. 9-10).

Balco, Július

Vrabčí kráľ : Heštera ich presviedčal, aby si dali od starších poradiť / Július Balco. – Bratislava : Vydavateľstvo Spolku slovenských spisovateľov, 2004. – 48 s. ISBN 80-8061-179-3.

„V strigôňovom príbytku by sme však knižky hľadali márne. Mal iba pokazené drevené rádio a to sa mu videlo málo. Oveľa lepšie by bolo, keby mal namiesto dreveného rádia televízor. Chvíľu nad tým dumal, špekuloval, či nepozná kúzlo, pomocou ktorého by premenil drevené rádio na farebný televízor, ale nič nevyhútal.

Také kúzlo starý strigôň veru nepoznal. Keď sa pred dávnymi rokmi učil čarovať, o televízoroch nebolo ešte ani chýru, ani slychu. Nik si ani len nepomyslel, že by mohol mať doma melé kino.

Chodil strigôň okolo rádia ako okolo horúcej kaše. Bradu laktibradu si škrabal, vše po dreve poklepal. Zaklínadlá šepkal, rukami rozhadzoval, aj napajedene zvrieskol: „Nech je z teba televízor! Stačí čiernobiely! Počuješ?!!!“ a tresk! Päťou po drevenom rádiu.

Odrazu zahralo! Spustilo takú pekelnú muziku, že si strigôň zapchal uši, televízor však z rádia nebol. Strigôň sa s tým napokon zmieril“ (Balco, 1994, s. 8).

Balco, Július

Strigôňove prázdniny : Strigôň vedel, že prázdniny – to sú vlastne prázdné dni, ktoré treba vyplniť / Július Balco. – Bratislava : HEVI, 1994. – 143 s. ISBN 80-85518-23-6.